

Dorin Gabriel Clisu

Dorin Clisu, elev în clasa a X-a I, este pasionat de matematică, de fizică, de aeromodelism, de radiomodelism și de simulatoarele (de mașini și aeronave) pe calculator, în care se antrenează, spune el, pentru cele reale. Începând din gimnaziu, a devenit și „colecționar” de premii obținute, mai ales, la olimpiadele (inclusiv etapa națională) și concursurile de fizică și de matematică.

R.: Când ai început să fii pasionat de matematică?

D.C.: Pasiunea a apărut încet (dar sigur), poate odată cu participarea, în clasa a II-a la concursul Cangurul. Însă abia în gimnaziu, am început să fiu preocupat de matematică mai serios.

R.: Care au fost persoanele care te-au susținut?

D.C.: Pot considera că toate persoanele care NU mi-au pus bețe în roate m-au susținut... Pe lângă faptul că majoritatea lucrurilor le-am făcut singur, nu voi numi decât persoanele pe care oricum le știți, și anume domnul profesor Huțanu - primul care mi-a descoperit talentul, doamna profesoară Tătaru care m-a introdus în lumea fizicii și părinții care mi-au îngăduit să mă ocup de ce-mi place.

R.: Ce alte materii îți mai plac, pe lângă matematică și fizică?

D.C.: Pe lângă matematică și fizică îmi mai place informatica. Cristian Calude (matematician român, profesor în Noua Zeelandă) spunea recent într-un interviu că matematicienii nu prea se descurcă la calculat (contrar părerii generale) și preferă să lase această „sarcină” în seama mașinilor de calcul. Nu-l contrazic. Și chimia e utilă, se aplică la reacțiile din motoarele de rachetă pe care le construiesc. E deja subînțeles că pentru toate celelalte componente și sisteme am nevoie de formule și raționamente din matematică și fizică.

R.: Dacă ar trebui să alegi între matematică și fizică, ce ai alege?

D.C.: Cum răspunsul la această întrebare depinde de starea mea de moment (dacă am mâncat o perioadă matematică pe pâine, aș prefera fizica și invers), voi răspunde în felul meu simplu: pentru explorarea fizicii este nevoie de un instrument - cel mai puternic instrument fiind matematica. Dacă, să zicem, matematica este un instrument numit ipotetic „ciocan”, trebuie să găsec un „cui”, adică fizica pentru că se „înfînge” bine în lucruri. Poate nu știți gluma aceea – când tot ce ai este un ciocan, toate obiectele din jur ți se par cuie (prietenii știu de ce!...).

R.: Cum reușești să faci față stresului inevitabil în cazul pregătirii pentru competiții?

D.C.: Ceea ce fac îmi place și nu se poate spune că depun un efort motivațional extraordinar. Este totuși obositor și mă relaxez în alte moduri, ascultând muzică, urmărind diverse clipuri pe youtube, ieșind din când în când la zbor cu avionul RC ...

R.: Cum te vezi peste 10 ani? Te-ai gândit să candidezi la președinția țării?

D.C.: Nu pot să zic exact cum mă văd pentru că nu știu ce se poate întâmpla în atât timp; în viață ai o hartă pe care sunt mai multe locații, alegi una, dar drumul urmat se bifurcă și atunci iar trebuie să alegi o cale ce duce spre o altă locație. În drumul tău, vei trece poate prin acele locații însemnate pe hartă, dar nu știi când. Cât despre președinție, m-am gândit oarecum din cauza situației României (merită mult mai mult), datorită sentimentului că pot face ceva, însă rațiunea îmi spune că mi-aș pierde timpul încercând să mă bat cu morile de vânt. Iar ca să fii votat oricum trebuie să umbli cu ticaloșii și cu minciuni.